

Chị Xuân là một người đàn bà hiền lành, đôn hậu. Chị lập gia đình đã được 15 năm và có hai đứa con: 10 và 12 tuổi. Hai vợ chồng chị đi làm suốt cả tuần nên ngày nghỉ ngơi là ngày cả gia đình. Trong ngày đó, vợ chồng thường về nhà làm việc, dọn dẹp nhà cửa hoặc đi mua sắm chung với nhau. Đến cuối ngày hai vợ chồng đưa con cái đi chơi hoặc đi thăm ông bà nội. Ai cũng khen gia đình chị thật là hạnh phúc.

Tuy nhiên mấy tháng gần đây, chồng chị Xuân thường đi làm thêm vào cuối tuần nên ít khi có mặt ở nhà. Anh cũng có vẻ không chú ý đến vợ con, nhà cửa, quần áo. Chị Xuân cảm thấy chồng mình đã thay đổi nhưng không rõ thay đổi đó là gì. Thời gian ngày chồng chị đi vắng giờ giờ càng thấy trống vắng hơn. Khi chồng hỏi thì anh bác bác nói: “Bố anh lớn rồi mà đi đâu, làm gì cũng phải xin phép em sao?”

Dọn dẹp chồng chị Xuân càng vắng nhà nhiều hơn. Lúc khi cả tuần anh không ăn cơm với gia đình được một bữa. Không hiểu sao, lúc có mặt ở nhà thì anh yên lặng, dăm chiêu, ít nói chuyện với vợ con. Anh có vẻ buồn chán và hay gắt gỏng chứ không vui vẻ như trước. Có một lần chị Xuân than phiền với hàng xóm thay đổi rồi chồng, anh nói vì lúc này công việc quá nhiều nên tinh thần căng thẳng. Anh cũng cho biết anh sắp phải đi công tác về nhà làm việc xong. Với lý do đó, anh thường tranh thủ đi sớm về muộn và nói chuyện rất lâu trên điện thoại. Chị Xuân buồn lắm nhưng nghĩ đó là vì công việc nên đành chấp nhận.

Thời gian một hôm có người đàn bà gọi điện thoại đến tìm chồng chị Xuân, khi nghe tiếng chuông reo, người đó liền cúp máy. Chị Xuân đoán có lẽ sắp có chuyện gì rồi chị xem người đó là ai. Khi nghĩ lại tất cả những chi tiết khác lạ rồi chồng, một tuần chồng đến thăm chị ở nhà. Chị nghĩ: “Hay là... chồng mình đang gian díu với một người đàn bà nào?” Tất cả những đó làm chị quá đau đớn và sợ hãi nên chị vội vàng xóa đi nó đi.

Thế nhưng, chuyện gì phải đến đã đến. Một ngày nọ, chồng chị Xuân đến bên chị và nói luôn một hơi, làm như không có chuyện gì nói chuyện anh không thể can đảm nói hết những gì cần nói: “Anh xin lỗi đã không làm tròn trách nhiệm người chồng nhưng anh không thể gì với em và con được nữa. Em đừng buồn, anh đã yêu một người đàn bà khác. Anh đã suy nghĩ rất nhiều, anh thấy anh phải thành thật với chính mình, thành thật với em và không nên tiếp tục lừa dối em nữa!” Chị Xuân nghe tên buột miệng, bàng hoàng không nói được một lời nào. Chồng chị đáp ứng vài lời xin lỗi và cho biết cuối tháng này anh sẽ dọn ra và nhờ luật sư làm giấy ly hôn.

Có nhiều lý do khiến vợ chồng khó giữ lòng chung thủy với nhau suốt đời. Tuy nhiên, tất cả những điều chúng tôi nêu ra trên đây là yếu tố bên ngoài. Yếu tố chính vẫn là vì lòng người hay thay đổi, không bền lòng với những điều mình có và thích phạm tội hơn là tránh xa tội lỗi. Hoàn cảnh chỉ là yếu tố phụ, cho ta có lý do phạm tội và ngã vào tội lỗi dễ dàng hơn mà thôi.

Theo Lời Kinh Thánh dạy, tất cả chúng ta đều đã sinh ra trong tội lỗi, vì thế mang bản tính tội lỗi và dễ ngã vào tội lỗi. Cho khi nào chúng ta dâng cuộc đời cho Chúa làm Chúa, sống theo Lời Chúa dạy và nỗ lực cố gắng vào sự công của Chúa mỗi ngày, chúng ta mới có thể sống đời sống mới và tội lỗi.

Thánh Kinh cho biết: “Lòng người là đời trá hình mọi vật và rốt là xấu xa: ai có thể biết được?” (Giê-rê-mi 17:9). Chúa Giê-xu cũng dạy: “Vì thế là thế trong, thế lòng người mà ra những ác tính, sự dâm dục, trộm cắp, giết người, tà dâm, tham lam, hung ác, gian dối, hoang đàng, con mắt ganh ghét, lòng ghen, kiêu ngạo, điên cuồng. Hết thế này những điều xấu xảy ra thế trong lòng thì làm cho đời đầy người” (Mác 7:21,22).

Nếu vợ chồng thất lòng yêu thương nhau và mất lòng chung thủy với nhau thì dù xa nhau, dù bỏ cảm dục, hay dù hoàn cảnh chung quanh thay đổi thế nào đi nữa, cũng vẫn chung thủy với nhau.

Khi nói đến nguyên nhân thế bên trong, chúng ta thấy có nhiều khía cạnh. Người ta bỏ nhau đôi yêu người khác vì tình yêu ban đầu phai nhạt, vì chán nhau và muốn tìm một cái gì mới mẻ, vì nhu cầu không được thỏa đáp. Cũng có khi vì chúng ta so sánh vợ chồng mình với người khác rồi không thỏa lòng, hời hợt, ân hận và rồi có một tình yêu khác. Có người phạm tội bỏ vì người bỏ vì lòng ích kỷ, chỉ nghĩ đến hạnh phúc riêng. Có người không giữ lòng chung thủy vì bị cuốn vào hôn nhân với quá nhiều mong đợi rồi thất vọng vì thực tế không như mình mong đợi. Cũng có người bỏ nhau vì không thành thật với nhau từ lúc ban đầu, đến khi khám phá ra sự thật thì quá muộn, không chấp nhận được.

Tiên sĩ James Dobson là một nhà tâm lý học Cơ-đốc nổi tiếng, chuyên về các vấn đề liên quan đến gia đình. Ông cho biết, ba mươi năm trước, khi một người đã lập gia đình, dù có lúc không vui và có điều không thỏa lòng, người ấy vẫn tiếp tục sống với người bỏ đi, cố gắng làm tròn trách nhiệm để giữ cho gia đình được bền vững. Vì tiêu chuẩn chung của mọi người là như thế. Ngày nay, người có gia đình phải đi phó với những cảm giác lạc lõng hơn, thế bên ngoài hơn bên trong. Và vì không có sự hỗ trợ của cộng đồng cũng như của nền đạo đức chung, nên chúng ta dễ dàng bị cuốn đi.

Thật ra, không mất hôn nhân nào mà không gặp khó khăn. Khi khó khăn đến, trong lòng chúng ta thường có những tiếng nói căm giận chúng ta bạc cuốc, thay vì khuyên chúng ta cố gắng vượt qua khó khăn để bảo tồn hạnh phúc. Nếu không có đức tin vào những mệnh Chúa, nếu không những nhúng vào sự cậy dựa Chúa và quy hướng tâm sự theo Lời Chúa dạy, chúng ta sẽ ngã đổ dẫu khi những tiếng kêu gọi, căm giận tràn đến.

Theo Tiến sĩ Dobson, có ít nhất là bốn tiếng gọi như nhau trong lòng, căm giận chúng ta không chung thủy với những bốn điều.

1. Tiếng gọi của lòng thú

Đây là tiếng gọi mà những căm giận đối với những người có mặt đối sự sống vật vờ, quanh năm suốt tháng phải làm việc liên tục để cung cấp nhu cầu cho gia đình. Tiếng gọi đó nói rằng tôi sao anh hay chế cười quá vậy, sự ghen ghét biệt hẳn những lòng thú chế cười tôi sao lúc nào cũng phải lo cho người khác. Đã đi làm đem tiền về nuôi vợ nuôi con, còn lo việc nhà việc của, rồi nay vợ đau, mai con ốm. Có sự sống như thế hết năm này qua năm khác rồi già rồi chết, chế ghen ghét lòng thú của đời là gì! Tiếng gọi cũng có thể nói: Anh hào hoa quá mà sao phải chôn vùi cuộc đời bên cạnh bà vợ bệnh hoạn già nua đó. Học: Sao chế cười quá, việc gì mà cứ ràng buộc mãi với ông chế ghen ghét xui xẻo khó thoát đó!

Có những người đang là người chế ghen ghét, người vợ hiên, những khi tiếng gọi mà của lòng thú tràn đến, bằng thấy mình sống dẫu hoang như thế là đời và bắt đầu tách khỏi đời sống đời o đức, bắt trách nhiệm làm chế ghen, làm vợ, làm cha mẹ, đổ đổ vào con đời ghen ghét tôi. Đây là đời u những ghen ghét ra cho những người bắt vào tuổi 40, 45. Khi thấy mình bắt đầu già, chúng ta họ ghen ghét và muộn sự sống từ do phóng túng, muộn bắt ra ngoài khuôn phép, vượt ra khỏi những ràng buộc đời sống cho riêng mình, để vượt vát lối những năm tháng đã mất. Chúng ta hành động cách đời đời như vậy vì nghĩ rằng làm như thế mình sẽ trẻ lại và đời sẽ vui hơn.

2. Tiếng gọi của tình yêu lãng mạn

Đây là tiếng gọi mà những người đã có gia đình, thả phiêu lưu vào con đời ghen ghét tình yêu lãng mạn. Tiếng gọi này có tác động với các bà mẹ như hờn với các ông. Các bà, đức biệt là những bà

có chăng quá bận rộn với công danh sự nghiệp hoặc có chăng quá nghiêm nghị, khô khan. Không chăm sóc chi u chu u ng nh ng xem v nh là v t s h u, ch nh đ n khi nào c n mà thôi. Nh ng ng i đàn bà này lúc đ u b ng lòng, an ph n v i vai trò ng i n i tr , s n sàng quên mình đ s ng cho ch ng cho con. Nh ng khi th y ng i chung quanh có m t gia đình h nh phúc h n, ho c g p m t ng i nào đó đáng yêu đáng m n h n ch ng mình. Ng i đó b ng th y th ng h i cho chính mình và m c m t ng i yêu, m t tình yêu lãng m n nào đó.

Đây là cảm d th ng x y đ n cho nh ng ph n đi làm ngoài, có d p t p xúc v i nh ng ng i đàn ông trong s . Khi g p nh ng ng i đàn ông t nh , hào hoa l ch s , khác h n ông ch ng khó tính và c c c n c a mình, nh ng bà v này b t đ u so sánh và h i t i c ho c c c m xa xôi... Lúc đó, nh ng cánh thi p chúc sinh nh t bình th ng, nh ng l i khen xã giao cũng tr thành có m t ý nghĩa đ c bi t, khi n các bà yêu quý, ôm p và đáp ng l i m t cách n ng nhi t. T s đáp ng đó, đ n ch có m t tình c m riêng t , b t chính không xa.

3. Ti ng g i c a cảm d tình d c

Ti ng g i th ba này th ng r t quy n r i v i các ông. Có ng i nói r ng, t t c các ông, ngay t ngày c i đã b cảm d nghĩ đ n quan h tình d c b t chính v i ng i không ph i là v mình. Đây là câu nói khá m nh nh ng không ph i là quá đáng.

Th t ra, t x a đ n nay, cảm d v tình d c là cảm d r t m nh đ i v i ng i đã có gia đình, v i đàn ông cũng nh đàn bà, ng i tr cũng nh ng i l n tu i. Không ph i ngày nay m i có nhi u ng i ngã vào cảm d tình d c, mà ngày x a, trong th i đ i c a Kinh Thánh, trong l ch s c a các dân t c trên th gi i, chúng ta cũng th y bao nhiêu ng i đã ngã vào cảm d tình d c. Khi đáp l i ti ng g i c a cảm d tình d c, chúng ta s ph m t i v i Chúa và v i ng i ph i ng u. N u chúng ta không c n th n, cảm d nguy hi m này có th đánh ngã chúng ta trong lúc chúng ta không ng .

4. Ti ng g i c a cái tôi trong con ng i

Ti ng g i này nh h ng trên c hai phái, nam cũng nh n . Nó không ch h p đ n nh ng ng i có đ i s ng phóng túng, nh ng h p đ n c nh ng ng i có đ i s ng đàng hoàng và đ ng đ n. Chúng ta ai cũng mu n đ c ng i khác khen t ng, quý m n, kính tr ng và khâm ph c. Nh ng khi s khâm ph c, quý m n đó đ n t nh ng ng i b n khác phái s khi n ta

sung sướng, hạnh phúc đến một cách đặc biệt.

Ví dụ như ông bà và không bao giờ được chúng khen đẹp, khi được một người đàn ông hoặc phụ nữ khen, thì khen đó có như họ nghĩ vô cùng lao nhọc. Nó khiến người đó thấy sung sướng, thoải mái được thảnh thơi mãi, vì thấy mình có giá trị, một giá trị đặc biệt mà chúng mình đã không bao giờ nhìn thấy. Tất đó người này sẽ cố gắng chăm sóc sức đẹp, trau dồi ngoại hình hay bất cứ một điều gì, một tài năng nào mà người bạn khác phái đã chú ý, để được khen ngợi hơn nữa.

Có khi tôi tôn trọng cảm giác người bạn khác phái khiến chúng ta thấy mình quá dè dặt hoặc tiếp xúc hy sinh và chung tình với người đã không nhận ra vẻ đẹp, hay tài năng của mình. Tất đó chúng ta cảm thấy giận dữ, giận chửi và không muốn chung thủy với người đó nữa.

Một khía cạnh khác trong tình yêu cảm động này là vẻ đẹp của người khác chú ý và lắng nghe. Nếu một người trong gia đình hoặc bạn bè chúng hay vẻ coi thường, không bao giờ dành thì giờ trò chuyện hay chú ý lắng nghe mình nói. Khi gặp một người bạn khác phái thì vẻ chú ý đến mình, có vẻ gì cũng khiến ý kiến của mình, lúc nào cũng trở nên quan tâm chú ý lắng nghe mình nói. Tất cả sự chú ý đó đem lại thảnh thơi sâu xa và khiến chúng ta sẵn sàng hành động thì ư không ngoan để chi trả lòng người đã chú ý đến mình.

Trong đời sống hàng ngày, khi giao tiếp, tiếp xúc với người chung quanh, chúng ta luôn luôn phải được người khác và những người khác cảm động, gặp mọi nơi chúng ta đã thấy trên. Lời Chúa trong Kinh Thánh khuyên chúng ta: “Hãy tin tưởng và tin cậy. Kẻ thù nghịch anh em là ma quỷ, nên sẽ thử thách, đi rình mò chung quanh anh em, tìm kiếm người nào nó có thể nuốt được” (I Phi-e-rơ 5:8). Ma quỷ như những con rắn độc, luôn luôn đi tìm kiếm những người nào nó có thể nuốt được. Vì thế chúng ta không nên xem thường cảm động những người phải luôn luôn đề cao cảnh giác, và nhập vào sức của Chúa để thắng những người tin cậy cảm động như những người đã y hạp lẫn đó (còn tiếp).

Minh Nguyên

Chương Trình Phát Thanh Tin Lành